

stillede som Korporaler. Disse Spillemand indtage nemlig en egen Stilling, idet de vel ere lønede som Underkorporaler, men kunne være ældre, ofte gifte og boende udenfor Kasernerne; det er derhos hyppigt forbundet med Banskelighed at faa disse Spillemandsnumre besatte, saa at der alene af den Grund er Anledning til at stille de Paagjældende saavidt muligt gunstigt.

I § 32 er der derhos foretaget en anden Forandring, idet der i Stedet for den tidligere anførte Bestemmelse: „for Tilskadekomne i Tjenesten finder der intet Afdrag Sted“ er foreslaaet optaget: „Tilskadekomne i Tjenesten kunne af Krigsministeren fritages for at lide saadant Afdrag“. Der er nemlig ingen Grund til at fritage Saarede i Krigen for at lide Afdraget, eftersom det er økonomisk fordelagtigt for en Person med maanedlig Lønning at henligge paa Sygehus med Kantonnements- eller Feltskik, selv med løbbestemt Afdrag, ligesom det under Fredsforhold heller neppe vil være rigtigt at skabe en Ret for den maasse høist ubetydeligt Tilskadekomne, en Ret, som man ikke tilstaaer den, der indlægges paa Sygehuset for en alvorlig Sygdom, som ogsaa kan være paadragen i Tjenesten. Det synes naturligt at overlade Krigsministeren at afgjøre, om Fritagelsen for Afdraget bør tilstaaes eller ei.

I § 37 er det foreslaaet, at foruden Underofficerer og Officianter alle Officerer og Ligestillede, som stille Sikkerhed for Oppebørslere, skulle have godtgjort 2 pCt. af de anordningsmæssig stillede Beløb. Det synes nemlig billigt, at der overalt, hvor saadan Sikkerhed stilles, tilstaaes et Bederlag, da Sikkerhedsstillelsen medfører en Udgift, til hvilken der intet Hensyn er taget ved Fastsettelsen af Lønningens Størrelse.

I § 60 er der tilføjet Forslag om, at de Overintendanten af ældste Lønningsklasse, der ved Intendanturkorpsets Oprettelse overføres til Regnskabsofficersklassen, lønnes som Kapitainer af ældste Lønningsklasse i Baabnene. De Paagjældende ville herved netop faa den Lønning, som de kunde have ventet at opnaa ved Lønningsrevisionen, dersom Forpleiningskorpslet var forblevet uforandret, hvilket formentlig er billigt. Man vil da ogsaa have mindre Betænkelighed ved i Tjenestens Interesse at foretage en Overførelse som den anførte, end naar de, der overføres, lide pekuniært Tab. Da Forslaget kun vil kunne finde Anvendelse paa en Enkelt eller ganske Faa (der findes kun 4 Overintendanten af ældste Lønningsklasse), vil Merudgiften for Statskassen kun blive ringe.

Enkelte mindre Forandringer ere en ligefrem Følge af de ved Loven af 25de Juli 1880 hidførte Forandringer.